

Inhoudelijke overwegingen bij schooladvisering

In het vorige hoofdstuk kwam naar voren dat vaak duidelijk afgebakend is welke informatiebronnen worden meegenomen in het schooladvies, maar dat de weging van en overwegingen bij die gegevens kunnen verschillen. In dit hoofdstuk gaan we in op inhoudelijke afwegingen en overwegingen bij de totstandkoming van het schooladvies. Dezelfde gegevens kunnen namelijk op verschillende manieren bekeken worden en daarmee tot verschillende uitkomsten leiden.

Leerresultaten

Kijken naar leerresultaten bij het bepalen van het schooladvies is een goed startpunt. Zeker als uit de gegevens blijkt dat een leerling gedurende de schoolloopbaan een vrij continue trend laat zien, kunnen deze gegevens een betrouwbaar beeld opleveren. Belangrijk om mee te wegen is dat jongens zich vaak grilliger ontwikkelen dan meisjes.⁶⁶ In het kader van ‘kansen geven’ benadrukt de Inspectie van het Onderwijs het belang van kijken naar de hele groeilijn. Is een plotselinge terugval in groep 8 bijvoorbeeld te verklaren, dan doet de school de leerling misschien meer recht door te kijken naar de lijn van de jaren ervoor.⁶⁷ Een ander voorbeeld is een leerling die een enorme groei heeft laten zien in korte tijd, maar nog net niet helemaal op het benodigde niveau zit voor een bepaald type vervolgonderwijs. Als die leerling toch naar dat onderwijstype verwezen wordt, krijgt hij de kans om die groei voort te zetten. Belangrijk bij het wegen van leerresultaten, bijvoorbeeld bij de interpretatie van toetsen, is dat hoge scores op een toets geen toeval kunnen zijn, terwijl dat bij lage scores wel mogelijk is. Dit is ook belangrijk om mee te nemen als u een leerling moet heroverwegen na een hoger advies op de eindtoets dan het initiële schooladvies.

Wist u dat?

Een leerling een toets niet per ongeluk goed kan maken. Als leerlingen blind gokken, komt er geen hoge score uit de toets. Een leerling kan wel een slechte dag hebben. Een slechte score kan daardoor een onjuiste weergave van de prestaties van een leerling zijn, maar een goede score niet.

Hierbij geldt één uitzondering: bij de eindtoets kunnen verschillende domeinen, taal en rekenen, elkaar compenseren. Bij een leerling met een disharmonisch profiel, die bijvoorbeeld sterk presteert op rekenen en zwak op taal, kan de toetsuitslag een minder goed beeld geven van het schoolniveau dat een leerling aankan.

Methodegebonden versus niet-methodegebonden toetsen

Het doel van methodegebonden toetsen is controleren of leerlingen de behandelde lesstof voldoende beheersen, deze toetsen hebben daarmee een sterke verbinding met de dagelijkse lespraktijk en de afstemming van het onderwijsaanbod. Niet-methodegebonden toetsen zijn vaardigheidstoetsen en meten de vaardigheidsgroei van leerlingen over een langere periode. Deze toetsen worden ook wel toetsen verbonden aan een leerlingvolgsysteem (LVS) genoemd. Het naast elkaar leggen van de resultaten van deze twee verschillende toetsvormen levert voor scholen soms dilemma's op, omdat leerlingen op methodegebonden toetsen anders kunnen scoren dan op toetsen verbonden aan een LVS. Dit kan bijvoorbeeld worden

veroorzaakt doordat de lesstof bij het maken van een methodegebonden toets nog goed in het geheugen zit. Aan de andere kant dan de motivatie van een leerling voor een toets verbonden aan een LVS weer hoger liggen dan voor een methodegebonden toets. Hier met collega's, maar ook met de leerling en ouders over sparren kan helpen bij het verklaren en wegen van het verschil in resultaten.

Samenwerking bij schooladvies

We zorgen ervoor dat het schooladvies niet iets wordt van het bovenbouwteam. We betrekken alle collega's erbij. De leerkracht bovenbouw geeft een presentatie over de schooladviezen per leerling aan alle collega's. Collega's stellen verhelderingsvragen, bijvoorbeeld of een leerling wel een voldoende zelf-

standige werkhouding heeft of kan ontwikkelen. Leerkrachten reflecteren in hoeverre het advies overeenkomt met hun beeld van de leerling en wat de leerling (nog) nodig heeft. Pas na deze presentaties voeren we de oudergesprekken over het schooladvies, omdat de leerkracht door de collegiale vragen goed is voorbereid. Bovendien blijft het hele team scherp op waar we kinderen toe opleiden en wat het vo vraagt en inhoudt.

Zachte leerlingkenmerken

Onder zachte leerlingkenmerken worden individuele leerlingkenmerken verstaan zoals werkhouding en motivatie, maar ook gezinskenmerken zoals ondersteuning vanuit huis of de thuissituatie. Deze kenmerken zijn minder objectief dan leerresultaten. Bewustzijn van het eigen perspectief van waaruit je de leerlingen bekijkt is dan ook cruciaal. Bij de weging van de zachte leerlingkenmerken is het daarom extra belangrijk dat onderwijsprofessionals met elkaar (inhoudelijk) het gesprek aangaan over de interpretatie van de informatie die zij hebben, zodat vanuit verschillende perspectieven kan worden gekeken en betekenis kan worden gegeven aan de kenmerken.⁶⁸ Een aantal van die zachte kenmerken wordt verder uitgelicht. Daarbij wordt ingegaan op de inhoudelijke afwegingen die daarbij kunnen komen kijken om de kenmerken wel of niet mee te wegen.

Werkhouding en motivatie

Bij werkhouding en motivatie kijken scholen vaak naar het gedrag en de houding van de leerling in de klas en bij het leren. Is een leerling leergierig en zelfstandig? Let de leerling op in de les of is hij vaak en snel afgeleid? Is de leerling zorgvuldig in het schoolwerk en hoe gaat het met huiswerk? De antwoorden op dergelijke vragen geven bij twijfel over het schooladvies vaak de doorslag bij het hoger dan wel lager uitvallen van het schooladvies. De valkuil hierbij is dat

Tip Onderwijsinspectie

“Het helpt als een school gedragskenmerken zoals werkhouding, motivatie, concentratie en zelfstandigheid niet beschouwt als vaststaande (en belemmerende) factoren, maar juist doelgericht met leerlingen

werkt aan het wegwerken van deze belemmeringen. Op die manier biedt de school grotere kansen aan leerlingen.” In het volgende hoofdstuk leest u meer over het werken aan deze factoren door middel van kindgesprekken.

de betekenis die wordt gegeven aan een bepaald gedragskenmerk afhankelijk kan zijn van het referentiekader van de persoon die het geeft, terwijl het ook nog per kind kan verschillen hoe dit uitwerkt. Een voorbeeld: een kind met een lage motivatie zal bij twijfel bijvoorbeeld eerder een lager advies krijgen dan een heel gemotiveerde leerling, terwijl de redenering ook kan zijn dat als een leerling met zo'n lage motivatie dit niveau al behaalt, hij uiteindelijk misschien wel tot meer in staat is. Als onderwijsprofessional bent u het beste in staat om in te schatten of het om een onzeker kind gaat dat beter op een rustiger tempo succeservaringen op kan doen, of dat het juist om een kind gaat dat beter presteert bij een flinke uitdaging.

Motivatie en werkhouding zijn bovendien geen vaststaande factoren. De werkhouding en motivatie in het po zeggen niet altijd iets over hoe dat zal zijn in het vo. Juist bij leerlingen uit lagere sociaaleconomische milieus ontwikkelt een goede werkhouding zich soms pas op latere leeftijd, waarna zij ook beter gaan presteren.⁶⁹

Executieve functies

Executieve functies gaan over impulsbeheersing, planning en organisatie, ordelijkheid en netheid, emotieregulatie en reactie-inhibitie.^{70,71} SLO omschrijft executieve functies ook wel als de ‘dirigent’ van de cognitieve vaardigheden. Net als werkhouding en motivatie zijn executieve functies geen vaststaand gegeven, maar onderdeel van het ontwikkelproces van een leerling. Fysieke veranderingen in de hersenen en door levenservaringen (in interactie met de omgeving) zorgen voor de ontwikkeling.⁷²

De ontwikkeling van executieve functies bij een leerling kan bepalend zijn voor de kans van slagen in het vervolgonderwijs. Executieve functies zijn nodig om het leerproces aan te sturen en om je aan te passen aan een veranderende omgeving. Ze zijn daarom ook belangrijk in het proces van schooladvisering. Zoals een leerkracht verwoordde: “Stel je twee leerlingen voor die beiden relatief goed meekomen op taal en rekenen. Dan stel je je als leerkracht de vragen: *hoe werkt de leerling, hoe heeft hij dit bereikt? Heeft hij tussentijds veel vragen gesteld, had hij tussenstappen nodig en heeft hij daarbij vaak om begeleiding gevraagd? Heeft hij huiswerkbegeleiding (nodig) of kan hij juist relatief leerkrachtonafhankelijk zijn taken plannen, ordenen en uitvoeren? En als een leerling wat meer begeleiding nodig heeft, kan dat in het vo geboden worden?*.” Dit soort vragen zijn belangrijk om te stellen, mee te wegen én te bespreken met elkaar, de leerling en ouders.

Meer informatie en een handreiking over executieve functies en de ontwikkeling ervan vindt u [hier](#).

De thuisomgeving van de leerling

De invloed van de thuisomgeving van de leerling is tweeledig. Het kan gaan om bijzondere (belemmerende of stimulerende) omstandigheden waarin de leerling thuis verkeert én om de ondersteuningsmogelijkheden die leerlingen vanuit huis hebben.

De inschatting van de ondersteuningsmogelijkheden die leerlingen vanuit huis hebben, speelt een rol bij de beeldvorming over de leerling en kan zo van invloed zijn op het schooladvies. Bij de inschatting van ondersteuningsmogelijkheden spelen bijvoorbeeld opleidingsniveau of taalniveau van ouders een rol. Ook de relatie tussen ouders

en school en de betrokkenheid van ouders bij school kunnen van invloed zijn op het beeld dat scholen hebben van de ondersteuning die de leerling thuis krijgt.⁷³ Dit kan soms een vertekend beeld geven. Ouders kunnen immers op verschillende manieren betrokken zijn: participatie bij activiteiten die op school plaatsvinden of het kind thuis stimuleren en aanmoedigen, maar dat laatste is soms minder bekend bij de school.^{74, 75} Om zicht te krijgen op de ondersteuning vanuit huis is het belangrijk om dit gedurende de schooltijd met ouders en leerlingen te bespreken, in plaats van het op voorhand te zwaar laten meewegen in het schooladvies of ambities voor de leerling bij te stellen.

De thuissituatie waarin een leerling verkeert, heeft vrijwel vanzelfsprekend invloed op zijn of haar welbevinden, gedrag en prestaties. Bij de bepaling van het schooladvies wordt de thuissituatie door veel scholen meegewogen, met name als het als belemmerende factor wordt gezien.⁷⁶ Onderwijsprofessionals doen er goed aan om met elkaar in gesprek te gaan over de vraag of de thuissituatie van de leerling écht relevant is voor het schooladvies en de kans van slagen in het vervolgonderwijs. Soms kan het meenemen van de thuissituatie van leerlingen een reden zijn om hen aan te melden voor een (buitenschools) mentor- of coachprogramma. Dit verdient de voorkeur boven het schooladvies aanpassen op de thuissituatie.⁷⁷ Een moeilijke thuissituatie van een leerling is in veel gevallen een reden om vo-scholen hierover goed te informeren, zodat zij een leerling adequaat kunnen opvangen.

Passende ondersteuning voor de leerling

Ik had vorig jaar een leerling in de groep die het thuis moeilijk had. Dit vroeg veel energie van hem. De leerling had potentie, maar liet het op dat moment niet zien. Ik zat echt te wikken en wegen: moest ik hem nou wat lager adviseren, zodat hij niet op zijn tenen zou hoeven lopen? Of juist wat hoger, zodat hij op school

uitgedaagd zou worden en de aandacht daardoor juist wat meer zou verschuiven van thuis naar school, om hem de kans te geven het waar te maken? Ik heb daarover enorm getwijfeld. Uiteindelijk hebben we het ook met de vo-school besproken, zodat er vanaf de start een passende ondersteuning geboden kon worden door de vo-school in combinatie met een vrijwilligersorganisatie.

Meer lezen over 'thuisbetrokkenheid'?

Het schooladvies: huidige situatie versus potentie van de leerling

Het doel van een goed schooladvies is dat leerlingen onderwijs volgen op een niveau passend bij hun talenten en interesses. Op twaalfjarige leeftijd kan dat een lastige inschatting zijn. Er zijn immers veel factoren van invloed op schoolsucces in het vo. Onderwijsprofessionals baseren het schooladvies op een veelheid aan gegevens die zij hebben over het kind. Daarin kun je als school nadrukkelijk kijken naar wat de leerling nu laat zien en welk schooltype daarbij het best passend is of een inschatting maken van wat je als professional denkt dat de leerling kan bereiken. Soms blijken leerlingen meer te kunnen dan wat ze laten zien of loopt de ontwikkeling van leerlingen in sprongen. In het volgende stuk is daarom aandacht voor plaatsingsadviezen, heroverwegingen en stapelen.

Maatjesproject bij overstap naar vo

Op school hebben we een maatjesproject bij de overstap van po naar vo. We zien namelijk dat sommige kinderen moeite hebben met de overgang of dat er zorgen zijn rond de thuis-situatie. De maatschappelijk werker van onze school en die van de vo-school zorgen dan voor ondersteuning en coaching van de leerling. Zo gaat onze

maatschappelijk werker bijvoorbeeld in gesprek met een leerling die moeite heeft met hiërarchische relaties. Ze bespreken samen hoe het zal zijn op het vo, wat er anders zal zijn en wat de leerling misschien lastig zal vinden. Samen bespreken ze hoe de leerling hier het beste mee om kan gaan. Op het vo gaat de maatschappelijk werker met de leerling na hoe hij het beste begeleid kan worden en evalueren ze gedurende de schooltijd hoe het gaat.

Plaatsingsadvies

Bij het schooladvies kunt u als po-school ook een plaatsingsadvies geven. De vo-school is niet gebonden zich hieraan te houden, maar het kan wel handvatten geven. Een voorbeeld kan zijn dat u aan de vo-school meegeeft om een onzekere leerling met een havoadvies in een vmbo-tl/havo brugklas te plaatsen en niet in een havo/vwo brugklas, zodat de leerling wat kan groeien in zelfvertrouwen. Een omgekeerde afweging is ook mogelijk als uw inschatting is dat die leerling er juist baat bij heeft om in een klas te zitten met klasgenoten waaraan de leerling zich kan optrekken. Uitgangspunt hierbij is dat u uw leerling het beste kent en daardoor het beste kunt inschatten wat deze individuele leerling nodig heeft.

Heroverwegingen

In hoofdstuk 1 is te lezen dat het schooladvies bij een hogere uitslag op de eindtoets verplicht heroverwogen moet worden. Daaruit kan een bijstelling van het schooladvies volgen. In schooljaar 2018/2019 kwam 42 procent van de leerlingen in aanmerking voor een heroverweging en daarvan werd van 23 procent van de leerlingen het advies bijgesteld. In totaal werd dus van 9,4 procent van de leerlingen die de eindtoets maakte het advies bijgesteld.⁷⁸

Er zijn geen algemene richtlijnen voor heroverwegingen van het schooladvies, ook hiervoor geldt: uiteindelijk is het aan u als professional om in te schatten of een bijstelling van het advies op zijn plaats is. Het is aan te bevelen om deze beslissing gezamenlijk te nemen, zoals ook op veel scholen de praktijk is, en om met elkaar de nieuwe informatie te plaatsen: *bevestigt de hogere toetsuitslag een recente groei van de leerling? Is de leerling initieel mogelijk onderschat? Zijn er afspraken gemaakt met de leerling of ouders? Zit een leerling net op de grens tussen twee niveaus en welke niet-cognitieve kenmerken geven dan de doorslag voor het al dan niet bijstellen van het advies?* Het zijn vragen waarop de antwoorden per kind kunnen verschillen en waarbij het dus ook van belang is om ook per kind een individuele afweging te maken.

Wist u dat?

Nederlands evaluatieonderzoek laat zien dat leerlingen met een bijstelling in het eerste jaar van het vo hoger worden geplaatst. Leerlingen met een bijgesteld schooladvies stromen iets vaker af en lopen iets vaker vertraging op. Toch zitten de leerlingen met een bijgesteld schooladvies gemiddeld genomen in leerjaar 3 een half niveau hoger dan

leerlingen van wie het advies niet is bijgesteld.⁷⁹ Die laatste bevinding blijkt ook uit onderzoek van het CPB.⁸⁰ Uit dat onderzoek bleek tevens dat leerlingen van wie het advies wel heroverwogen was, maar niet werd bijgesteld, in de eerste drie jaar van het vo vaker opstromen. Kortom: over het algemeen loont naar boven bijstellen van het schooladvies.

Stapelen

Bij veel onderwijsprofessionals leeft het beeld dat als een leerling het in zich heeft, hij altijd nog kan doorstromen naar een hoger onderwijsniveau. Met stapelen is niets mis. Het kan in sommige gevallen juist passen bij de ontwikkeling van een kind. Er wordt echter vaak verondersteld dat kinderen relatief makkelijk kunnen stapelen, of tussentijds kunnen opstromen naar een hoger onderwijsniveau. In de praktijk is dit echter niet zo eenvoudig.⁸¹ Zeker bij kinderen van lager opgeleide ouders komt dit relatief minder vaak voor. Bij het schooladvies kan een argument zijn dat leerlingen eerst wat moeten groeien in hun zelfvertrouwen en dat ze daarna eventueel kunnen doorstromen naar een hoger onderwijstype. Voor sommige leerlingen is dat

een valide argument, maar er zijn grote verschillen tussen individuele kinderen. Onder advisering kan immers ook demotiverend werken en daardoor kinderen belemmeren om door te stromen naar een ander onderwijstype, terwijl uitdaging juist motiverend kan werken.⁸²

Het is daarom belangrijk om naar het individuele kind te kijken, zonder al op voorhand koste wat het kost faalervaringen te willen voorkomen. Het is daarbij goed om met de leerling en zijn ouders in gesprek te gaan om ook hun perspectief mee te nemen. Hier gaan we in de volgende hoofdstukken verder op in.

Meenemen uit dit hoofdstuk

Leerresultaten zijn een goed startpunt bij het bepalen van het schooladvies. Het is daarbij belangrijk om te kijken naar de gehele groeilijn van de leerling.

Ga met elkaar (inhoudelijk) het gesprek aan over de weging van zachte leerlingkenmerken. Neem daarbij verschillende perspectieven en invalshoeken mee.

Bespreek de ondersteuning vanuit huis gedurende de schoolloopbaan van de leerling met collega's, ouders, de leerling en eventueel de vo-school en bekijk welke ondersteuning mogelijk is.

Ook bij een heroverweging is het aan te bevelen met elkaar het gesprek aan te gaan over de nieuwe informatie over de leerling, het besluit tot bijstelling kan verschillen per individuele leerling.

Stapelen is mogelijk, maar is niet zo eenvoudig als vaak wordt verondersteld. Sommige leerlingen zijn gebaat bij meer uitdaging in plaats van rustig opbouwen. Neem dit mee in het toekomstperspectief van de leerling.